

ekstra at binde flere medarbejdere, så hvis nogle små og mellemstore virksomheder helt kan undgå at bruge kunde- og konkurrenceklausuler, tror vi, det vil gavne alle.

(Kort bemærkning):

Bent Bøgsted (DF):

Jamen som jeg har forstået det, ændrer det ikke ved, at fru Ida Jørgensen mener, at hvis vi bare skriver udtrykket illoyal adfærd ind i loven, sker det ikke, at den ansatte render med kundekartoteket. Men det vil jo resultere i, at hver gang der er en eller anden sag, hvor en medarbejder skifter arbejde, er det jo en nem sag at sige: Jamen der er jo tale om illoyal adfærd, så der skal være en retssag. Jeg kan ikke rigtig se, at det skulle kunne hindre misbrug af kundekartoteker, at vi skriver »illoyal adfærd« i en lov.

(Kort bemærkning):

Ida Jørgensen (RV):

Hvis man er i tvivl om, hvad reglerne gælder for, må man jo selvfølgelig gå til domstolene. Men i det forslag, som Det Radikale Venstre vil lægge frem, har vi forsøgt at præcisere, hvad vi mener med illoyal adfærd, og det er bl.a. at gå systematisk efter en tidligere arbejdsgivers kunder.

Med hensyn til hvordan det skal fortolkes, mener vi faktisk, at det er udmærket, at domstolene tager stilling til det, for domstolene vil jo få en konkret sag forelagt. I vores forslag kan vi ikke tage stilling til alle kommende konkrete sager, men det er klart, at det er en diskussion, som jeg meget gerne tager med hr. Bent Bøgsted.

Formanden:

Tak til fru Ida Jørgensen, og så er det fru Pia Boisen som ordfører.

Pia Boisen (EL):

Det lovforslag, vi behandler i dag, handler jo om, hvorvidt revisionsbestemmelserne vedrørende funktionærlovens bestemmelser om kunde- og konkurrenceklausuler skal ophæves.

Forslaget indebærer, at Folketinget opgiver at gøre reglerne mere rimelige for lønmodtagerne. Som også andre har nævnt, er problemet med klausulerne jo, at de stavnsbinder de ansatte til deres arbejdspladser, forhindrer fleksibilitet og er en lænke om de ansattes frie valg af arbejdsplads. På et arbejdsmarked, hvor alle bliver stadig mere specialiserede, er det imidlertid et stort problem, hvis man ikke må påtage sig et arbejde

inden for netop det område, hvor man er specialist.

Kl. 10.45

Brugen af klausuler er omfattende, alene på LO-området har 55.000 ansatte en eller anden form for klausul, og på dette område er tallet stigende. For akademikere, sælgere og andre funktionærgrupper er mellem en tredjedel og en sjettedel af de privatansatte underlagt klausuler. Så det her er et problem, der berører rigtig mange mennesker.

På et arbejdsmarked, hvor det er arbejdsgiverne, der suverænt vælger deres ansatte, er det mere end almindeligt svært at nægte at skrive under på en klausul ved ansættelsen, hvis der f.eks. er 100 andre ansøgere, også selv om klausulen er på kant med loven. Og når man først har underskrevet klausulen, vil et krav om at få den fjernet igen virke som et signal til arbejdsgiveren om, at man som ansat er på vej væk. Hvis der skal køre en sag om lovligheden af en klausul, skal det gøres ved de almindelige domstole; en langvarig og ofte bekostelig affære.

Erfaringerne siden 1999 giver intet belæg for, at brugen af klausuler ikke er årsag til problemer, tværtimod. Derfor bør der fortsat ske en overvågning af området, revisionsbestemmelsen bør bibeholdes, og loven bør snarest muligt strammes op. I et fælles notat til Arbejdsmarkedsudvalget fra FTF, LO, AC, Ledernes Hovedorganisation og Danske Sælgere er der foreslået ti rigtig gode ændringer i loven, som Enhedslisten kan anbefale.

Spørgsmålet her handler jo i bund og grund om, at regeringen og åbenbart også Dansk Folkeparti også i denne sag har valgt at tage arbejdsgivernes parti, at støtte arbejdsgivernes interesse i at holde på gode medarbejdere, mens Enhedslisten og en række andre partier vælger at tage de ansattes parti, at støtte deres mulighed for at skifte arbejde til, hvor de ønsker det, og når de ønsker det.

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Formanden:

Tak til fru Pia Boisen. Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Egentlig burde man jo sige, at det er et lille og meget simpelt forslag, som er til behandling i dag, og alligevel kan vi godt få debat om det. Det er da også rart, og sådan skal det også være. Fru Ida Jørgensen sagde, at hun var mest til at